

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/352/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200468
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6614200468.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu v spore žalobkyne M. V. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom M. č. 4, XXX XX L., právne zastúpenej JUDr. Erikou Golskou, advokátkou so sídlom T. G. Masaryka 29, 984 01 Lučenec, proti žalovanej C. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom P. II./XX, XXX XX L., právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátom so sídlom SNP 1/A, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 816,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/9/2017 - 104 zo dňa 01. 10. 2014 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol (prvý výrok) **p o t v r d z u j e.**

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (druhý výrok) **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 01. 10. 2014 zamietol žalobu (prvý výrok) pôvodného žalobcu M. B. O., trvalým pobytom B. XX, K. K., ktorou sa od žalovanej domáhal zaplatenia istiny 816,79 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21. 12. 2013 do zaplatenia a s náhradou trov konania z titulu bezdôvodného obohatenia podľa §-u 454 Občianskeho zákonníka, ktoré vzniklo jeho právnemu predchodcovi JUDr. B. K. za užívanie bytu č. XX nachádzajúceho sa na 7. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX vo vchode č. XX na P. II./XX v L.. Mesačné platby za služby spojené s užívaním bytu správcovi bytového domu A., a. s., úhradu za dodávku a distribúciu elektriny zo strany SSE, a. s. a platby za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (4,64 Eur mesačne) uhradil B.. B. K. napriek tomu, že v byte bývala žalovaná s ich dvoma deťmi. Žalobca pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky z 28. 11. 2013. Právny predchodca žalobcu uhradil 17. 01. 2012 čiastku 268,51 Eur (za mesiac február 2012) pozostávajúcu z platby správcovi bytového domu sumou 185,87 Eur, platby SSE, a. s. 78 Eur a 4,64 platby RTVS, dňa 16. 02. 2012 274,14 Eur (za marec 2012) pozostávajúcu z platby správcovi bytového domu 191,50 Eur, platby SSE, a. s. 78 Eur a 4,64 platby RTVS a dňa 16. 03. 2012 tiež 274,14 Eur (za mesiac apríl) pozostávajúcich z platby správcovi bytového domu 191,50 Eur, platby SSE, a. s. 78 Eur a 4,64 Eur platby RTVS, celkovo 816,79 Eur. Svedok B.. B. K. vypovedal, že na pojednávaní v konaní o rozvod manželstva so žalovanou prejavil ochotu hradiť náklady spojené s užívaním bytu, avšak s dovetkom, kým si žalovaná nenájde zamestnanie, ktorý nebol zachytený v zápisnici; o jej opravu nepožiadala. V septembri 2011 previedol byt na svoju matku M. V. K., s ktorou žalovaná nemala uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu. Napriek tomu tieto platby platil, lebo mal nastavené inkaso na účte. So svojou matkou sa hádal, nakoľko mu hovorila, že v byte bývajú spoločné deti. Jeho matka chcela prispievať žalovanej, avšak platba odchádzala každý mesiac automaticky z inkasa. Žalovaná sa bránila tým, že byt užíva spolu s dvoma maloletými deťmi postupcu. V konaní o určenie výživného pri rozvode manželstva postupca

vyhlásil, že bude platiť úhrady za užívanie bytu, ktoré od mája 2013 platí ona sama. Úhradu nákladov za užívanie bytu, v súčasnosti bývalým manželom, považovala za dar, ktorý v dobrej viere a dobromyseľne prijala, nakoľko mala nízky príjem. Pokiaľ ju postupca prostredníctvom SMS v máji 2012 vyzval, aby do dvoch dní uhradila 800 Eur, považovala to za jeho konanie v afekte. Exmanžel platil náklady spojené s užívaním bytu na základe ich ústnej dohody zo 17. 10. 2011, tak sa vyjadril aj na pojednávaní 14. 12. 2011 pred Okresným súdom Lučenec v konaní sp. zn. 5P/5/2011. Je zvláštne, vzhľadom na jeho tvrdenie, že záväzok bude plniť len dokiaľ si ona nenájde zamestnanie, prečo rok a pol čakal s výzvou na zaplatenie z 02. 12. 2013. M.. V. K. (matka bývalého manžela žalovanej B.. B. K.) v procesnej pozícii svedkyne (pred postúpením pohľadávky, pozn. odvolacieho súdu) uviedla, že dohodu medzi jej synom a žalovanou o úhrade nákladov za byt dokiaľ sa nezamestná nemala preukázanú, nakoľko každý z nich tvrdil niečo iné. V máji 2012, keď žalovaná dostala SMS od bývalého manžela, aby platila nájomné, jej svedkyňa ponúkla na zaplatenie 800 Eur a zároveň jej chcela prispievať po 100 Eur, čo žalovaná odmietla. Keďže nechcela zasahovať do ich sporov, byt predala. K plateniu nákladov s užívaním bytu uviedla, že nebola schopná platiť za svoj byt aj byt užívaný žalovanou a brala to tak, že to má platiť jej syn, ktorému na tieto platby svedkyňa neprispievala.

Zmluvou o postúpení pohľadávok z 28. 11. 2013 mal súd prvej inštancie preukázané, že postupca B.. B. K. na postúpnička - vtedajšieho žalobcu M.. B. O. postúpil svoje pohľadávky voči žalovanej, v ktorých sú zahrnuté aj platby spojené s užívaním bytu, úhrady za dodávku a distribúciu elektriny a za službu verejnosti poskytovanú Rozhlasom a televíziou Slovenska v celkovej výške 3.891,47 Eur. Na pojednávaní 17. 10. 2011 konanom na Okresnom súde Lučenec v konaní sp. zn. 5P/5/2011 sa B.. B. K. vyjadril, že bude uhrádzať všetky náklady vo výške 280 Eur za byt, ktorý obýva žalovaná s ich spoločnými deťmi. Vo vyjadrení z 19. 12. 2011 však obmedzil svoj záväzok na dobu, kým si žalovaná nenájde zamestnanie. V SMS zaslanej 11. 05. 2012 B.. B. K. vyzval žalovanú na úhradu cca 800 Eur za bývanie v byte, ktoré dlhuje jeho matke a má ich poslať na ich účet.

Aplikujúc ustanovenie § 10 ods. 1 prvej vety zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 451 ods. 1 a § 454 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná nemala právnu povinnosť plniť vtedajšej majiteľke bytu M.. V. K. zo zákona, ani zo záväzku. Vlastníčka bytu neprejavila žiadnu vôľu určiť žalovanej povinnosť platiť úhrady spojené s užívaním bytu. Jediné výzvy pochádzali od B.. B. K., ktorý žalovanú vyzval s tým, že za užívanie bytu dlhuje plnenie týchto úhrad jeho matke M.. V. K.. Plnenie týchto úhrad B.. B. K. vyplývalo len z jeho konkludentnej dohody so svojou matkou M.. V. K.. Povinnosť žalovanej nebola stanovená žiadnou zmluvou ani dohodou s vlastníčkou bytu M.. K., ktorá nechcela požadovať platby za užívanie bytu od svojej bývalej nevesty. B. osobou, ktorá mohla postúpiť svoju pohľadávku bola M.. V. K., bezdôvodné obohatenie si potom mohol uplatňovať či už svedok B.. K. alebo po postúpení pohľadávky žalobca M.. O. len voči V. K., za ktorú plnil jej povinnosti vlastníčky bytu B.. B. K..

Okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 518,29 eur na účet jej právneho zástupcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok). Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „OSP“) a plným úspechom žalovanej v konaní. V dôvodoch rozsudku uviedol, že jej priznal nárok na náhradu trov konania v celkovej výške 641,77 Eur za 5 úkonov právnej pomoci spolu s náhradou straty času, náhradou cestovných výdavkov a tzv. režijným paušálom.

2. Na základe procesného návrhu doručeného 27. 11. 2014 okresný súd uznesením č. k. 7C/9/2014 -146 zo dňa 16. 12. 2016, právoplatným 18. 01. 2017 pripustil zmenu na strane žalobcu, nakoľko pôvodný žalobca M.. B. O. zmluvou zo dňa 24. 11. 2014 postúpil pohľadávku tvoriacu predmet tohto konania na M.. V. K..

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal (pôvodný) žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a) OSP, nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h) OSP (súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav), v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) OSP (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) OSP (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, resp. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Zdôraznil, že žalovaná nikdy nebola vlastníčkou bytu č. XX, teda používala cudziu vec. S jeho vlastníčkou M.. V. K. nemala nikdy uzatvorenú nájomnú zmluvu. Žalovaná sa zamestnala 01. 01. 2012, avšak povinnosť uhrádzať náklady v súvislosti s užívaním bytu dobrovoľne neplnila. Ak by s úhradami týchto

nákladov prestali, poskytovatelia služieb by si ich vymáhali od vlastníčky bytu M.. V. K., ktorá tieto služby reálne nevyužívala. Medzi vlastníčkou bytu a jeho užívateľkou - žalovanou existoval písomne neupravený záväzkový vzťah, ktorým vlastníčka prenechala byť žalovanej na užívanie. Tento právny vzťah je potrebné posudzovať ako nájomný vzťah. Vlastníčka bytu M.. V. K. zastávala názor, že žalovaná za služby požívané v byte č. XX musí platiť, ponúkla jej finančnú výpomoc v sume 800 Eur a chcela jej prispievať sumou 100 Eur, teda chcela dosiahnuť stav, aby žalovaná za služby dobrovoľne platila. Skutočnosť, že vlastníčka bytu od žalovanej nepožadovala nájomné ako odplatu za užívanie bytu ešte neznamena, že žalovaná nebola povinná uhrádzať plnenia poskytované s užívaním bytu, čo vyplýva priamo z § 696 a § 697 OZ. Právny predchodca žalobcu B.. B. K. túto povinnosť nemal, nevyplývala mu zo zákona ani zo žiadnej dohody uzatvorenej so žalovanou. Subjektom, ktorý získal bezdôvodné obohatenie je žalovaná a subjektom, na úkor ktorého sa bezdôvodne obohatila je B.. B. K.. Keďže predmetom konania nie je plnenie z nájomnej zmluvy (ktorá by bola uzatvorená medzi žalovanou a M.. V. K.), ale vydanie bezdôvodného obohatenia, aktívne legitimovanou nemôže byť M.. V. K., ktorá sama služby spojené s užívaním bytu nerealizovala.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

5. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané a odvolanie bolo podané za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 sú sudy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) podľa jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, v zmysle ktorého platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zohľadňujúc vzájomnú súvzťažnosť ustanovení § 470 ods. 1 C. s. p. a § 470 ods. 2 C. s. p. odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (§ 470 ods. 1 C. s. p.), rešpektuje ale procesný účinok odvolaní podaných do 30. júna 2016, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (§ 470 ods. 2 C. s. p.).

Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v medziach odvolania žalobkyne (§ 380 ods. 1 C. s. p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto prvý výrok rozsudku okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v primeranom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti prvého výroku rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobkyne v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Odvolacie dôvody označené odvolateľmi (podľa § 205 ods. 2 písm. a) OSP- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h) OSP (súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav), § 205 ods. 2 písm. d) OSP (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a § 205 ods. 2 písm. f) OSP (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci)) zodpovedajú prepracovaným odvolacím dôvodom uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

Odvolacie námietky týkajúce sa vád v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo

222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

8. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

9. Pri interpretácii jednotlivých ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení je potrebné vychádzať zo zásady, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. To, komu je povinný bezdôvodné obohatenie vydať vyplýva z konkrétneho právneho dôvodu, na základe ktorého záväzok vydať bezdôvodné obohatenie vzniká.

Predpokladom naplnenia hypotézy ustanovenia § 454 OZ je povinnosť plniť osoby, ktorá sa bezdôvodne obohatila, t. j. za ktorú bolo plnené inou osobou bez právneho dôvodu a došlo tým k bezdôvodnému obohateniu. Príklady tohto druhu bezdôvodného obohatenia sú upravené napr. v § 550 OZ (vzťah ručiteľa a dlžníka) alebo v § 743 OZ (konanie bez príkazu). Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje, aby medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu bolo zrejmé, že je plnené za iného (predpoklady bezdôvodného obohatenia bližšie vysvetľuje napr. rozhodnutie sp. zn. 28Cdo 4436/2011 NS ČR). Pre určenie pasívnej legitímácie je rozhodujúce, či prijatím plnenia veriteľom dlh zanikol. Zánik dlhu má súčasne za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane pôvodného dlžníka veriteľa. Táto skutková podstata bezdôvodného obohatenia je teda založená na tom, že existovala právna povinnosť ku konkrétnemu plneniu na strane toho, za ktorého sa plnilo (povinného subjektu) a že ju splnil niekto, kto právnu povinnosť plniť nemal. Ide o situáciu, ktorá predpokladá existenciu právneho vzťahu medzi bezdôvodne obohateným a treťou osobou, ktorej bolo poskytnuté plnenie, čím došlo k splneniu záväzku v zmysle § 559 OZ, pričom medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu bolo zrejmé, že je plnené za iného (rozhodnutie sp.zn. 2MCdo 23/2011 NS SR). V zmysle rozhodnutia 25Cdo 1208/2000 NS ČR nevyhnutným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ je, že medzi tým, kto plnil za dlžníka jeho veriteľom a tým, komu sa plnilo (veriteľom) bolo zrejmé, že je plnené za iného t. j. za dlžníka, ktorému vzniklo bezdôvodné obohatenie tým, že plnením, ktoré za neho na splnenie jeho dlhu poskytol niekto iný, jeho dlh zanikol splnením. To je základný rozdiel medzi bezdôvodným obohatením získaným plnením bez právneho dôvodu a bezdôvodným obohatením získaným plnením za iného.

10. V konaní nebolo sporné, že vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúceho sa na 7. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX vo vchode č. XX na sídlisku P. II./XX v L. bola aj v období januára až apríla 2012 žalobkyňa, ktorá mala povinnosť uhrádzať nielen platby za plnenia poskytované s užívaním bytu, ale aj platby za dodávku a distribúciu elektrickej energie a platby za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Potvrdila, že ich v skutočnosti platil jej syn B.. B. K., lebo ona nebola schopná platiť za svoj byt aj byt užívaný žalovanou a brala to tak, že to má platiť jej syn. Zo svedeckej výpovede svedka B.. B. K. vyplynulo, že tieto platby uhrádzal on, lebo mal nastavené inkaso na účte. Jeho matka chcela prispievať žalovanej, avšak platba odchádzala každý mesiac automaticky z inkasa. Vychádzajúc z okresným súdom takto zisteného skutkového stavu odvolací súd konštatuje, že právny predchodca žalobkyne neposkytoval uvedené platby za žalovanú, ale za vlastníčku bytu M.. V. K., ktorej dlh voči jej veriteľom takýmto spôsobom zanikol. Ak žalovaná užívala byt bez právneho dôvodu, nerobila tak na úkor poskytovateľa plnení spojených s užívaním bytu, resp. na úkor dodávateľa elektrickej energie alebo Rozhlasu a televízie Slovenska. Postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu M.. B. O. na aktuálnu žalobkyňu M.. V. K. nepredstavuje zmenu takto zistených skutkových okolností, preto nezaložilo jej aktívnu vecnú legitímáciu.

11. Výrok o trovách konania odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd zrušil s poukazom na § 389 písm. b) C. s. p.. Súd prvej inštancie uložil podľa výrokovej časti rozsudku pôvodnému žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 518,29 eur, v dôvodoch rozsudku uviedol, že jej priznal nárok na náhradu trov konania v celkovej výške 641,77 Eur. Uvedený rozpor výroku a odôvodnenia zakladá nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Rozsudok, ktorý nemá náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP je nepreskúmateľný a strane sporu je takýmto rozhodnutím odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko nemá možnosť v odvolacom konaní náležite argumentovať (viď aj uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 382/2012 z 30. 09. 2013).

12. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania, čo je postup podľa § 396 ods. 3 CSP.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).